

بررسی رابطه تنوع جنسیتی و کیفیت گزارشگری مالی

کبری رضایی^۱، فاطمه عسگریان پور^۲ و شیوا سلیمانی دشتکی^۳

^۱ گروه حسابداری، دانشگاه پیام نور شیراز، واحد اوز، Kobra.rezaei.6852@gmail.com

^۲ گروه مدیریت، دانشگاه علمی کاربردی، واحد شهرکرد، asgariyan1349@yahoo.com

^۳ گروه مدیریت، دانشگاه پیام نور اصفهان، واحد نطنز، Soleimani.sd@live.com

چکیده - کیفیت گزارشگری مالی، بیانگر دقت اطلاعات مالی گزارش شده به گروه های مختلف استفاده کننده از اطلاعات مالی است. هیئت مدیره شرکت به عنوان رأس سیستمی نظارتی و کنترلی یک سازمان است و برخی از ویژگی های قابل مشاهده اعضای هیئت مدیره با کیفیت گزارشگری مالی در ارتباط است. یکی از ویژگی های شاخص هیئت مدیره جنسیت اعضاست. لذا تحقیق حاضر به بررسی رابطه تفاوت جنسیتی و کیفیت گزارشگری مالی می پردازد. جامعه آماری شامل کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد و نمونه به روش حذف سیستماتیک انتخاب می شود. دوره زمانی مورد مطالعه سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ می باشد و روش اقتصادسنجی مورد استفاده روش رگرسیونی داده های تابلویی می باشد. نتایج نشان داد که تنوع جنسیت بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر مثبت و معنی داری دارد و بر مبنای نتایج به دست آمده فرضیه اول پژوهش تایید شد، به نحوی که در این سطح می توان گفت که هر چه تنوع جنسیتی افزایش یابد، کیفیت گزارشگری مالی نیز افزایش یافته و کاهش آن سبب کاهش این عامل می گردد.

واژه های کلیدی: اوراق بهادار، تنوع جنسیتی، کیفیت گزارشگری مالی

مقدمه

اتخاذ کنند که در راستای منافع خود و عکس منافع سهامداران باشد. یکی از عوامل شکل دهی مشکل نمایندگی بین مدیران و سهامداران، عدم شفافیت اطلاعاتی بین آنها است و به همین دلیل، سهامداران نمی توانند اعمال و فعالیت های مدیران را به طور مستمر کنترل کنند. برای حصول اطمینان از ایفای مسئولیت افشا و شفافیت مناسب اطلاعات بنگاه های اقتصادی در مقابل عموم و افراد ذینفع، باید نظارت و مراقبت کافی به عمل آید [4].

از سویی تنوع جنسیتی در کمیته حسابرسی و به طور کلی هیئت مدیره شرکت ها ممکن است نقش مهمی در تشویق شفافیت و گزارش های مالی به دور از تقلب را در پی داشته باشد. زنان در حسابرسی از مردان خطرگریزتر هستند و در حسابرسی شواهد بیشتری جمع آوری می کنند و توانایی استدلال اخلاقی قوی تری نسبت به مردان دارند. در حالی که مردان به گونه ای رادیکال تر عمل می کنند و به صورت عمومی، سطح خطر

جهانی شدن بازار کسب و کار، گسترش جغرافیایی و تقاضای بیشتر برای اطلاعات شفاف سبب شده است تا کیفیت گزارشگری مالی به عنوان یکی از منابع اصلی استراتژی شرکت ها بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد [1]. بر این اساس افراد شاغل در رشته و محققان توجه زیادی را بر کیفیت گزارشگری مالی به طور خاص بر نقش حسابرسان متمرکز کردند [2]؛ زیرا کیفیت گزارشگری بالا نه تنها باعث اتخاذ تصمیمات آگاهانه تر سرمایه گذاران می شود بلکه به آن ها در هدایت این سرمایه ها به فرایند تخصیص بهینه منابع کمک شایانی می نماید [3].

شفافیت و کیفیت گزارشگری مالی، با جدا شدن مالکیت و مدیریت در شرکت های سهامی و انتخاب مدیران به عنوان نماینده سهامداران، بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. با گذشت زمان، این رابطه نمایندگی، تضاد منافع بین مدیران و سهامداران به وجود می آورد که به آن مشکل نمایندگی اطلاق می شود. یعنی این امکان بالقوه به وجود می آید که مدیران تصمیماتی